Ponypack

Controleer jij regelmatig wat er in alle vakjes van je tas zit? Tayrell niet. Toen keek een agent in zijn tas. En die vond iets, waar Tayrell niets van wist maar wel voor moest boeten.

DOOR SEMRA AYTEMUR

Tayrell (17) was bevriend met een wat oudere jongen, Cleon. Ze deden alles samen en waren zo close, dat Cleon een aantal maanden bij Tayrell mocht blijven logeren toen hij plotseling dakloos raakte. Ze hadden veel lol samen, vertrouwden elkaar en noemden elkaar broer. Cleon was een aardige jongen, maar hij had een fout verleden. Hij verkocht vroeger drugs op straat. Tayrell wist hiervan, maar hij wist ook dat Cleon dit niet meer deed. Alleen al omdat de moeder van Tayrell ontzettend streng was en Cleon zijn logeeraadres niet wilde verliezen. Tayrell en Cleon sliepen op dezelfde kamer, droegen elkaars kleding en deelden hun spullen, zoals een Louis Vuitton-tas van Tayrell.

Op een dag werden Tayrell en Cleon door een agent opgemerkt toen zij veel te hard op een scooter reden. Niet erg handig, vooral omdat zij geen brommerrijbewijs hadden. De agent die hen staande hield, vroeg of hij in hun tassen mocht kijken. Tayrell en Cleon gaven toestemming, ze hadden niets te verbergen. Toch vond de agent een ponypack (een klein opgevouwen papiertje) met daarin een wit poedertje. Het zat in een vakje van de tas dat met een rits was afgesloten. Tayrell zei hier niets van te weten. De jongens werden meegenomen naar het politiebureau om als verdachte te worden gehoord. In de tussentijd onderzocht de politie of het om drugs ging.

In zijn verhoor gaf Tayrell aan dat de tas weliswaar van hem was, maar

dat hij deze regelmatig aan Cleon uitleende. Hij zei ook dat hij niets van de aanwezigheid van de ponypack wist. Cleon legde dezelfde dag ook een verklaring af bij de politie, waarin hij eerlijk toegaf dat de ponypack van hem was en dat hij deze in de tas had gestopt, maar vergeten was het er weer uit te halen. In de ponypack zat een restje cocaïne. Cleon legde uit dat hij vroeger drugs verhandelde op straat en dat de ponypack nog uit die tijd stamde.

Ondanks de openhartige verklaring van Cleon en de stellige ontkenning van Tayrell, werd Tayrell door justitie

Semra Aytemur

Strafrechtadvocate Semra Aytemur is oprichter van 020 Advocatuur te Amsterdam. Ze studeerde sociaal-juridische dienstverlening en rechten en is lid van de Nederlandse Vereniging van Jonge Strafrechtadvocaten (NVJSA). 020advocatuur.nl

vervolgd voor het bezit van drugs. Hij moest voor de kinderrechter komen. Hoewel Tayrell op de zitting opnieuw aangaf dat hij echt niet wist wat er in het vakje met de rits had gezeten, werd hij toch veroordeeld. De overweging van de kinderrechter was dat je hoort te weten wat er in je eigen tas zit. Dat Tayrell niets van de ponypack afwist, was onvoldoende om tot vrijpraak te kunnen komen. Hij kreeg een taakstraf van twaalf uur.

Tayrell vond het oneerlijk dat hij voor cocaïnebezit werd veroordeeld, dus wij gingen in hoger beroep. Daar gaf ik aan dat ik de overweging van de kinderrechter niet kon volgen. Tayrell had namelijk niet alleen maar ontkend, hij had ook uitgelegd hoe het mogelijk was dat hij niet van de ponypack wist: hij leende zijn tas namelijk uit aan Cleon. Cleon op zijn beurt had dit bevestigd. Daarbij kwam dat Tayrell ervan was uitgegaan dat Cleon zich niet meer met drugs inliet en al helemaal geen drugs in zijn tas zou stoppen. Daarom vond Tayrell het niet nodig om alle vakjes van zijn tas dagelijks grondig te doorzoeken. Dat kon de rechter niet van hem verwachten.

De rechters in hoger beroep luisterden aandachtig naar Tayrells verhaal. Zij veroordeelden hem opnieuw, maar spraken hem vrij van opzet. Hoewel hij toch schuldig werd geacht, vonden de rechters het niet nodig om hem hiervoor te straffen, zodat de taakstraf verviel. Cleon ging vrijuit en logeert nog steeds bij Tayrell. ●

De namen van Tayrell en Cleon zijn gefingeerd.